

libris
RO
spect pent

Redactare: Cosmin Perța
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ANDRIESCU, RADU

Animalul diafan / Radu Andriescu. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-2893-0

821.135.1

Imagine copertă: Charles Estienne, Étienne de la Rivière,
De dissectione partium corporis humani, 1546

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

RADU ANDRIESCU

ANIMALUL DIAFAN

Editura Paralela 45

Cuprins

Lucrurile s-au întâmplat cam așa / 11

La Juju / 15

Între Noua critică și Structuralism,
merg la cantină / 17

Mic dejun, la Vatra Dornei / 18

* / 20

Pac-Man / 21

Tichete de vacanță / 22

Cleștele crocodil / 24

Animalul diafan / 26

Taggeri la barieră / 28

Kram, ursul bipolar / 30

Karpet diem / 31

Jesus Chrysler / 33

Spre Doamna Sasquatch / 35

Mein Hertz Brrrent! / 37

Sub piele / 39

Mereu, dar nu de fiecare dată / 40

Rave la izvorul 10, Kossuth / 42

Când faci un plan, să construiești / 43

La monument / 45

Meseriașii mei / 46
În fiord / 48
Mozambic / 50
Gaston / 51
Revoluția gasteropodă / 52
Generația lui Mario / 54
Captain's Log / 56
Amintiri posibile / 58
Marți vin gunoierii / 61
Miere neagră / 63
Mă întorc la anii '70 / 64
Gaston, Duce de Orléans, / 66
Păcatul ascuns al ursului bipolar / 68
* / 69
Simering / 70
Mariposa / 71
*I'm gonna give me some religion,
I'm gonna join the Baptist church / 72*
After party / 74
Exit mundi / 76
Workshop / 78
Imigranți / 79
Cât de fierbinte ești, Affrikka! / 81
Peripețiile bravului soldat Kram / 82
Viva la Rubikución! / 84
Pui de pantocrator / 86

O zi și-o noapte / 88
Sau la cărți / 89
Ceva mai sus, / 90
Pionieri în Vestul Sălbatic / 91
Sitting Bull și Geronimo / 92
Maimonides, ghidul celor perplexați / 94
Peste munții carboniferi / 95
Constanta Planck / 97
Toată frumusețea asta / 98
Manifestul literei K / 99
Mă uit la nori, după ploaie / 101
Imagini frumoase / 103
Ce mai cade / 105
Dumnezeul entropiei / 106
La barieră / 109
Addenda / 110

La Juju

Cu Constant Tonegaru
m-am întâlnit pe la șapte
pe Lăpușneanu,
colț cu Independenței.
Era slăbuț și nervos.
Vorbea mult,
făcea bășcău de toți.
La o cafea și-o vodcă
m-a prins de barbă
și m-a întrebat de vreo zece ori
dacă știu cum e.
Cred că știu, i-am zis.
Andriescule, tu ești mare și gras.
Știi cum ar fi să te bageăștia
într-un coșciug prea mic,
să te facă să te simți și mai mic,
după ce crăpi?
Ăștia,
zic.
Ăștia,
zice.
Asta nu știu, Constante,
zic.

Juju mai aduce două vodci rusești.
Probabil mă paște tuberculoza,
da să zicem că mă prind
și mă fac terci
și mă mai țin un timp.
Și mor,
că o bucată de os strivit în pumni
îmi intră în inimă.
Asta știi cum e?
Nu mai era nimeni, la Cafeneaua veche.
Ceva blues, Juju și fata de la bar.
Nu știi, Constante, nu știi, ce-ai cu mine. Dă-mi o țigară,
zic.

Între Noua critică și Structuralism, merg la cantină

La curs,
sunt cam sceptic.

Și singur.

Mi se întâmplă des.

Acasă,
stau pe colțarul plin de ulei
și mirodenii.
Mă uit la fluturile de noapte
care încearcă să urce,
pe partea cealaltă a geamului.

Nu știi care e structura politică
a fluturilor de noapte.
Chiar nu știi ce vor, ideologic.
Pâlpâiala aceea
de solzișori fragili
are altă dinamică.

Pentru efect,
ar trebui să zic ceva despre dragoste.

Mic dejun, la Vatra Dornei

Cred că am văzut pe cineva cunoscut, aici.

E frig, mai ales dimineața

și miroase a petrosin.

Nu știi cine deschide geamurile,

pe la șase

și oricum mi-e greu să dorm

și să înțeleg diferența

dintre noapte și zi.

Pe noptieră am

o cutie și un pahar din plastic.

Nu mă așteptam la o cameră deosebită

sau la o clădire plină de viață.

Într-un fel, prefer să fiu singurul

care așteaptă, în sala de mese.

Mobilierul hotelului

e la fel de bătrân ca mine.

Scaunul pe care stau

seamăna leit cu cel pe care l-am aruncat,

de pe terasă.

Eram tânăr și nervos.

Cam la vremea aceea

am încercat să-mi vând sufletul dracului.

Dracu mi-a zis că mai are suflete din astea.

Oricum, e aproape șapte

și trebuie să trag cortina.

E una din concesiile minore pe care le-a făcut.

Îmi dă voie să mă bucur de liniște,

un timp scurt.

*

Mă privește cineva,
de la mașinile din parcare.

Poate vreo doi.

Senzația că sunt pândit
și bârfit e prea puternică.

Nu văd aproape nimic. E întuneric
și a început să picure.

Traversez pe zebră,
sărind cu sacoșa peste dungile albe,
pe care tenișii mei preferați alunecă.

Dintre cămine,
de la bazinul gol, în formă de balenă
cu un ochi foarte mare,
se aude cum scârțâie
doi ciufi de pădure.

Sau unul singur,
care trece fără zgomot
dintr-un copac în altul.

Pac-Man

E un punct în care nu mai contează
dacă ieși la începutul sau la sfârșitul furtunii
din casă, din relație
sau din cărticica de poezie
pe care-o visezi postumă.

Ești leoarcă
și respirația revine la normal.

Te uiți liniștit la fâșia de cer limpede
și frumos colorat, de sub nori.

Știi că ajungi cu sacoșa acasă
fix când se oprește potopul.

Sau în cărticica de poezie
pe care-o visezi postumă,
de dragul tău și al timpului pierdut,
amorțit pe canapea
sau în fața aragazului.

Tichete de vacanță

După o noapte în care am fugit,
pe la două,
de la prietena mea dragă
pentru c-aveam o indispoziție gastrică
și mi-era prea cald
și doream să merg la non-stop
să cumpăr ceva
și să vorbesc cu niște amici
din Canada.

După o noapte care nu s-a terminat
nici acum,
când ar trebui
să merg să-mi iau tichetele de vacanță
de la Kati,
cel mai bun om din lume,
care știe cum funcționează
toate aparatele din universitate,
dar nu mă ia în serios
când îi spun că sunt niște șoimi
sau ulii
pe care-mi place să-i privesc

cum mănâncă șoareci
pe cornișele universității,
când înfulec și eu tartina,
la vreun geam de la etajul doi.

După așa o noapte
vine așa o zi
și încerc să-mi dau seama
ce fel de păsări ciripesc la 10.54
dimineața,
când mi-e destul de clar
că nu mai ajung la Kati să iau
tichetele sau voucherele
și celei mici
nu-i place deloc matematica
și urlă,
pe Mihalache, în București,
când ar trebui să fie fericită că luni
începe să studieze paraziții cu Natalia,
la Antipa.